

14 Σεπτεμβρίου: Ημέρα Εθνικής Μνήμης για τη Γενοκτονία του Μικρασιατικού Ελληνισμού

[/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα](#)

Η 14η Σεπτεμβρίου για την Ορθόδοξη Εκκλησία αποτελεί σπουδαία ημέρα καθώς τιμάται η Παγκόσμια Ύψωση του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, του συμβόλου της πίστεως που δείχνει τον δρόμο προς την Ανάσταση και τη λύτρωση του ανθρώπου από τα δεινά των παθών. Για τον Ελληνισμό, η 14η Σεπτεμβρίου, έχει ακόμη μια ιδιαίτερη σημασία, διότι από το 1998 έχει καθιερωθεί από την Πολιτεία ως ημέρα “εθνικής μνήμης της γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας”, η οποία κορυφώθηκε με την καταστροφή της Σμύρνης και τον αφανισμό εκατοντάδων χιλιάδων Ελλήνων και Αρμενίων

κατοίκων το 1922.

Φέτος συμπληρώνονται εκατό τρία χρόνια από εκείνες τις δραματικές μέρες που έμελλαν να σφραγίσουν τις ψυχές χιλιάδων Ελλήνων που έφτασαν στην Μητέρα Πατρίδα ως πρόσφυγες.

Η Ημέρα Εθνικής Μνήμης της Γενοκτονίας των Ελλήνων της Μικράς Ασίας από το Τουρκικό Κράτος καθιερώθηκε με ομόφωνη απόφαση της Βουλής των Ελλήνων στις 24 Σεπτεμβρίου 1998 και τιμάται κάθε χρόνο στις 14 Σεπτεμβρίου.

Την πρωτοβουλία είχαν τρεις βουλευτές του ΠΑΣΟΚ με μικρασιατική καταγωγή, ο Γιάννης Καψής, ο Γιάννης Διαμαντίδης και ο Γιάννης Χαραλάμπους, οι οποίοι κατέθεσαν τη σχετική πρόταση νόμου στις 12 Μαΐου 1997. Στην εισηγητική έκθεση ανέφεραν, μεταξύ άλλων, ότι:

“Η κατάρρευση των ελληνικών δυνάμεων το 1922 στη Μικρά Ασία, οι σφαγές, λεηλασίες και η προσφυγιά που ακολούθησαν, αποτελούν το αποκορύφωμα μιας συστηματικής προσπάθειας εξόντωσης του ελληνικού στοιχείου από τα χώματα της Μικράς Ασίας, που έβαλε τέρμα στην τρισχιλιετή παρουσία του στην πέραν του Αιγαίου Ελλάδα, μια περιοχή όπου αναπτύχθηκε η ωριμότερη φάση του ελληνικού πολιτισμού [...] την τερατώδη αυτή γερμανική σύλληψη πρώτοι οι Νεότουρκοι ανέλαβαν να κάνουν πράξη. Και κοντά στις βάρβαρες ασιατικές μεθόδους του βίαιου εξισλαμισμού, του γενιτσαρισμού και των κατά τακτά διαστήματα φυλετικών εκκαθαρίσεων ήρθε να προστεθεί η τευτονική ψυχρή μεθοδικότητα με τη λειτουργία των περίφημων ταγμάτων εργασίας”.

Μνήμες Προσφύγων

Στο παρακάτω απόσπασμα από το αρχείο της ΕΡΤ ο συγγραφέας Τζάιλς Μίλτον περιγράφει τις συνθήκες που επικρατούσαν κατά τη διάρκεια της καταστροφής της Σμύρνης το καλοκαίρι του 1922. **Η πρόσφυγας Αλέκα Αποστολίδου** μιλά για τις φρικτές στιγμές που έζησε στην προκυμαία της Σμύρνης και περιγράφει πώς άλλοι άνθρωποι προσπαθούσαν να προωθηθούν στα πλοία των Ξένων Δυνάμεων από όπου ακουγόταν δυνατή μουσική. Από την εκπομπή “Δυο φορές ξένος”, παραγωγής 2011, σκηνοθεσία Ανδρέας Αποστολίδης, Γιούρι Αβέρωφ.

